

1962 LCH - Loutka, Daněk: Kouzelný vláček
 1965 LCH - Budulín, Lada - Pehr: Jeho veličenstvo Budulínek III.
 1967 LCH - Loutka, Januszewska: Tygřík Petřík
 1968 LCH - Loutka, Wiedová - Šnajdrovi: Sluneční hodiny
 1970 LCH - Loutka, Urbán: Bleděmodrý Petr
 1972 LCH - Loutka, Malík: Míček Fliček
 1975 LCH - Loutka, Preobraženskij - Obrazcov: Velký Ivan
 1984 LCH - Loutka, Stejskalová - Čubán: Tři pohádky
 1985 LCH - Loutka, Hlávka - Lavičková: Ale, ale, otče Hájku, aneb Co v kronice nebylo
 1986 LCH - Loutka, Novák: Jak si permonici vytancovali lomikámen
 1987 LCH - Divadlo U hodin, Loutka, Maeterlinck - Lavičková: Poslední země zítřa

CČAD, s. 237, 324, 325, 343, 384, 404; obr. s. 343: Karel Hlávka, Jana Lavičková: Ale, ale, otče Hájku, aneb Co v kronice nebylo, soubor Loutka DK ROH Chemických závodů ČSSP Litvínov, režie Jana Lavičková, výprava Marie Stejskalová, 1985.

BEZDĚK, Zdeněk: Litvínovské dvojí jubileum. ČsL 1974, č. 4, s. 89. PRO dětský úsměv aneb Tricet let činnosti souboru Loutka Litvínov. Litvínov, Loutka (1979). 55 s., obr. příloha. MLK.

RICHTER, Luděk: 50 Loutkářských Chrudimí. Praha, DDD a IPOS-ARTAMA 2001, s. 123-124.

LKÁŇ, o. Litoměřice

Od 1903 DS NJS.

Český sever 1903, č. 1.

LNÁŘE, viz též ZAHORČICE, o. Strakonice

1776 klášter *bosých augustiniánů* se zabýval i divadlem, i když v té době byly komedie v církevních zařízeních, která je kdysi zaváděla, zakazovány. Členy řádu i některými hospodářskými úředníky-ochotníky provedena velká tragédie O sv. panně Barboře (čtyřhodinové představení). Velká účast šlechty, duchovenstva, hospodářských i vojenských úředníků.

1850 poč. českého ODi, především *studenti a kantoři* z okolí. Po 1880 DS NJP, především učitelé. Hrál se na Panské, 1915 i U Mašků, průměrně 8x za rok, r. R. Janál, Ad. Arnošt. V 1. pol. 90. let 19. stol. nová opona St. Lolka (1873-1936) a Ad. Kašpara (1877-1934).

Mnoho návštěvníků jistě nevědělo, že kdysi s našimi ochotníky spolupracovali i významní a slavní lidé. Slavný český ilustrátor Adolf Kašpar potřeboval pro nějakou svoji práci vzory loutek. Jelikož se doslechl, že kdesi na Lnářsku hostuje s loutkami Arnoštka Kopeczká, zajel si do Lnář a s Arnoštškou se sešel v hostinci na Panské. V té době působil na lesním úřadě na lnářském panství jako myslivecký mládenec později slavný malíř Stanislav Lolek. Rukou společnou se pustili do malování opony pro lnářské ochotníky. Lolek maloval hlavní část opony (krásný pohled na Lnáře od západu s vrchu Nesvině), Kašpar potom draperie ohraničující obraz. Jelikož se Kašparovi z počátku jaksi nedařilo – nebyl zvyklý na tak velké rozměry obrazu – trochu se s Lolkem poškorčili. Nakonec ale vše dobře dopadlo, opona byla k plné spokojenosti ochotníků namalována a dlouhá léta sloužila svému účelu.

Ze zprávy OÚ Lnáře, příhodu zaznamenal L. Stehlík v knize Země zamyšlená.

1918 poprvé po 1. svět. v. Láska si nedá poroučet, Vojnarka. 1919 zal. DrO Sokola. Jevišťe Sokolu postoupila NJP. Skládalo se z přední opony, ze starých kulis a opon zadních. Jednota nechala přední oponu, představující pohled na obec Lnáře, oživit. (Ostatní opony a kulisy nechal upravit podle rozměrů nového jeviště a zároveň je přemaloval malíř vinohradské scény Hansch. 1921 zakoupil Sokol od firmy H. Husáka a Pištěka v Místku na Moravě dekoraci město s příslušenstvím.) Od 1921 též DTJ a Orel. Všechny tři spolky hrály v zájezdním hostinci Panská.

Bohatá činnost. 1922 první opereta, další hry Bělohorská mračna, Lešetínský kovář, Lumpacivagabundus, Oblaka, Minulost pana rady, Podskalák, Obnažené duše, Macíčková dovolená. *Náboženská obec cirkve Československé* 1923 Návrat českého legionáře, 1924 Svědomí. NJP 1923 Hanselinova kometa, Krejčí kavalír, Drama čtyř chudých stěn, ŠS Princezna Zlatohvězdk (Č. Habart) v provedení 70 žáků a za doprovodu hudby řízené starostou Sokola. Téhož roku ještě Tajemný dub. Jednota 1924 Nora, 1925 pro div. činnost zvoleni ředitelé R. Janál, V. Jeřábek, Ad. Arnošt. Repertoár Bělohorská mračna, na oslavu narozenin TGM rodinné drama Tulák Červ (Karas): „Kus dosti těžký k nacvičení byl během týdne nacvičen“. Opereta Na kozlanském klepáci (J. Rudolf), Za roboty, Každý má své kalhoty, Dáblova dcera, Nora,

555 / Hry se zpěvy a operety si oblíbili nejen lnářští ochotníci. Když hrozny zrají - Jan Sodomka, Hana Hejlová.

Otec, Lucerna. Osobnosti r. K. Munzar, F. Hájek a M. Mareš (česká klasika, operetky). 1926 *dorost jednoty* Frantičkovy trampoty, Paličova dcera, Udolán, svatodušní divadlo Kdo nemiloval, nežije, Representantka domu. Hra Babí léto, první divadlo v přírodě v Podhájském lesíku (r. R. Janál), večer Benátská noc na rybníce Podhájském s barevnými světly na vodě, ohňostrojem a projížděnou na osvětlených lodích za zvuků hudby. 1927 Bílá myška, Vosí hnízdo, Pozor na muže (hráno v přírodě), 1928 Ach, ta láska, sehráno v zahradě na Panské, V červánkách svobody, Tři dcerušky na vdávání, 1929 Únos v aeroplánu, Benešovský poklad, Kráska ze Šumavy (Fořt, sehráno v Podhájském), Papírníková nová ženuška ad. 1929 *dětské* představení Blaničtí rytíři (J. Průcha) a Sněhurka, 1930 ŠS Krakonošova medicína, Zase doma ad. 1941 Václav Hrobčický z Hrobčic, Zavadilka vdává dceru, k připravované operetě To byl český muzikant již nedošlo, neboť byla okupačními úřady zastavena.

1945 hrál v někdejší klášterě *Spolek katolické mládeže*, posléze klášter zrušen (psychiatrická léčebna). Jednota 1948 Mé štěstí má zlaté vlasy, 1954 Paličova dcera, r. Alexander Veličkin, Poslední muž, r. Bláhová a Sudová, hráno o vánocích, 1955 Kolébka. 1959 ČSM Černá vlajka (Pavlíček). Jednota 1960 Dalská báty, hřišná ves, 1961 Půlnoční mše (Karvaš), 1963 Ženský boj, 1969 Na tý louce zelený ad.